

STJCE d'1 de juliol de 2010, assumpte C-194/2008

L'exclusió del complement per la obligació de disponibilitat al lloc de treball de la remuneració a la qual té dret la treballadora embarassada dispensada provisionalment de treballar no es pot considerar contrària a l'art. 11.1 de la Directiva 92/85 (accés al text de la sentència)

La demandant en el litigi, que treballava com a metgessa interna en una clínica, reclama a l'empresari l'abonament del complement per la obligació de disponibilitat al lloc de treball durant les hores extraordinàries que efectuava, a banda de les hores normals previstes al quadre horari del servei, en relació al període en el qual se li va prohibir de treballar degut al seu embaràs.

El TJCE respon les qüestions prejudicials plantejades pel tribunal de l'Estat membre en relació a l'art. 11, apartats 1 a 3, de la Directiva 92/85/CEE del Consell, de 19 d'octubre de 1992, i desestima la pretensió de la demandant en base als arguments següents:

- L'art. 11, apartats 1 a 3, de la Directiva 92/85 té **efecte directe** i crea a favor dels particulars drets que aquests poden invocar enfront de l'Estat membre que no hagi adaptat el Dret nacional a la Directiva, o l'hagi adaptada de forma incorrecta, drets que els tribunals estan obligats a protegir.
- Quan els Estats membres, d'acord amb l'art. 11.1 de la Directiva 92/85, pretenen garantir a la treballadora embarassada dispensada de treballar o a la qual se li prohibeix treballar, en virtut de l'art. 5.3 de la mateixa Directiva, uns ingressos en forma d'una prestació adequada, **aquests ingressos han de comprendre en qualsevol cas el salari base mensual, així com els complements inherents a la seva condició professional**, com ho són els complements relacionats amb la qualitat de superiora jeràrquica, amb la seva antiguitat i amb les seves qualificacions professionals.
- En canvi, els Estats membres no estan obligats, en virtut de l'esmentat precepte, a mantenir els components de la remuneració o els complements que depenen de l'exercici per part de la treballadora de funcions específiques en condicions singulars i que tendeixen en essència a compensar els inconvenients inherents a aquell exercici.
- En conclusió, l'art. 11.1 de la Directiva s'ha d'interpretar en el sentit que una treballadora embarassada dispensada provisionalment de treballar, o que gaudeix d'un permís de maternitat, **no té dret a percebre el complement per la obligació de disponibilitat al lloc de treball**. Tot i així, el precepte no s'oposa a una normativa nacional que estableixi el dret a una remuneració equivalent al salari mitjà percebut durant el període de referència anterior a l'inici del seu embaràs.